

سلسلہ دروس خارج

اصول فقہ

استاد پیدہ حسن خمینی

موضوع: وضع

جلسہ:

۵۵

تاریخ:

۱۹ / ۱۰ / ۱۴۵

مقدمه دوم :

واضع کیست؟

اقوال سه گانه

واضع، خداست

واضع، بشر است

تفصیل :

واضع ضروریات خداست
و واضع بقیه، بشر است

خدا واضع **بعضی** الفاظ است

دلیل : تکلم خداوند با انسان قبل از خلق
+ مخلوق بودن خداوند قبل از خلقت بشر

خدا واضع **همه** الفاظ نیست

نظر خود میرزای

رشتی :

تنها دو چیز

مشخص است

کلام میرزا

حبیب الله

رشتی

اینکه تکلم خداوند با بشر از نوع تکلم به الفاظ نبوده است

اولا

ما می گوئیم :
ادله ایشان مبنی بر
واضع بودن خداوند
مخدوش است

اینکه قرآن قبل از خلقت بشر به این نوع بوده نیز، قابل ملاحظه
نیست

ثانیا

چراکه عالم الهی ، عالم مجردات است

دلیل :

اولا : ممکن نیست یک نفر واضع همه الفاظ باشد یا جمع بنشینند و وضع کنند

ثانیا : اگر این چنین بود، نقل می شد و خبرش به ما می رسید

ان قلت :

یک نفر وضع نکرده + وضع هم تدریجی بوده است

قلت :

انسان های قبل از وضع تدریجی با توجه به مشکلات عدیده، چه می کردند؟

«وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ **اِخْتِلَافُ الْأَسْمَاءِ** وَالْوَاوَانِكُمْ إِنَّ فِي

ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ» (روم / ۳۲)

«وَعَلَّمَ الْآدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا» (بقره / ۳۱)

کلام مرحوم نائینی:

واضع الفاظ، خداست

مؤید مرحوم فاضل :